سلو کالو یواځېتوب

د هسپانوي ژبې ناول

جبریل گارسیا مارکې

۱۹۶۷م چلپ

ژباړه او خلاصه

صفیه حلیم

پېژندنه

د هسپانوي ژبې نامتو کیسه، " د سلو کالو تنهاي یا اځیتوب" جبریل گارسیا مارکې په ۱۹۶۷ م کې ولیکله. دا ناول تر اوسه د نړۍ په ۲۷ ژبو کې ژباړل شوې دې. گارسیا مارکې پخپله په کولمبیا کې زیږیدلې دې و ځو نور ناولونه یې هم کښلي دي خو دا یې هغه کلاسیک دی چې زیاتو خلکو لوستې اوستایلې دی. دا د یوې کورنۍ د څو نسلونو کیسه ده چې "بویندیا" نومیږي. د دوي مشر "حوسې ارکیډیو" د "مکونډو" نومي ښار بنسټ ایښي و. د ناول ریښې د کولمبیا

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تاريخ کې موندل کيږي. په دې غرني هيواد کې د
اورګاډي د راتګ، د موټر، سينما او د استعمار پر ضد
د خلکو غبرګون او ورباندې د پوځ ډزې او ډلييزې
ـنې په کيسه کې ځای شوي دي.

سلو کالو يواځېتوب

ډګرمن آريليانو بوينديا د چارمارۍ (د ټوپک په ډزو د
وژنې) لپاره ولاړ و. د هغه راياد شول چې يو
اسپين پلار له ځانه سره بيولی و چې يخې ورته
روښاي. هغه وخت په مکونډو نومې ښار کې تول ټال
شل کورونه و. دا ښار د سيند پر غاړه اباد و چې اوبه
يې رڼې او په تل کې به يې سپين هوار کاڼي لکه د
لرغونو ځناورو د اګيو په څېر ښکاريدل. په هغه زمانه
کې دوي د ډيرو شيانو لپاره نومونه نه لرل او کله چې به
په اړه يې چا خبره کوله نو د لاس په اشاره به يې هغه
شی په نښه کوو.
په دې ښار هر کال د پسرلي پر وخت خړو پړو بنجارو
پيښه وکړه. دوي به د ښار ې څنډې کې خپله کيږدۍ
ـ وهله او د ډول صرنا په بدرګه نوي ايجاد شوي
توکي به يې خلکو ته د ننداري لپاره يښودل. په لومړي
، دوي مقناطيس راوړې و او د دې ډلې يو مشر چې
ځان يې د "ملکيداس" په نوم وروپيژندلو، اعلان وکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا د نړۍ اتمه عجوبه وه. کله چې ده د اوسپنې
ټوټې او نور شیان د مقناطیس په دې دوو تورو ټوټو
راښکل نو د کلي مشر "حوسې" فکر وکړو چې په دې
به د زمکې لاندې پټ سره زر راکش کړي. خو
ملکیداس ایمانداره سړې و. ده ته یې وویل چې متاسفانه
مقناطیس سره زر نه راکاږي. د حوسې بیا هم باور نه
کیدو او ملکیداس ته یې دوه وزې او یو یابو په بدل کې
ورکړل او د مقناطیس هغه دواړه ټوټې یې له بنجاري نه
وپیرلې. د ده میرمنې "اورسلا" ډېره هڅه وکړه چې
سړی د خپلې سودا نه راوګرځوي خو مېړه یې خبره
وونه منله. بیا دی ټول کال مقناطیس په لاس د زمکې له
تل نه شیانو په ویستلو بوخت و، ان تر دې چې سیند کې
یې هم ازموینه وکړه. خو هلته نه د پینځلسمې پیړۍ یو
جنګي زره پوښ یې وموندلو.
په بل پسرلي کې بنجاري بیا راغلل او دوي ته یې
دوربین او محدب عدسه (هغه شیشه چې واړه توکي پکې
سترګو ته لوی ښکاري) او ورپسې کلونو کې پرکار او د زمکې د
کچ آله راوړل. حوسې دا هر څه ترې پېرلي و او د
شپې به یې کله په هغه دوربین د اسمان ستورو ته کتل او
کله سپوږمۍ ته. له ده د کور کارونه پاتې و او له هغه
راهیسې یې ځان سره د خبرو کولو په مرض اخته شوې
و. یو وخت د ده نایابه توکي دومره ډېر شول چې د
کور شا ته یې یوه بیله کوټه ورته جوړه کړه. حوسې به

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې کوټه کې د نویو توکو او تیزابونو د ګډولو تجربې کولې. د کور نورې ټولې چارې د اورسلا پر غاړه وې چې پرزمکه یې ترکاري کرله او کله یو څو ځاروو په ساتنه یې ټبر ته ډوډۍ پیدا کوله.

ملکیداس بنجارې به د خپل پړاو پر وخت د دوي کور ته ډیر راتلو او نورو ملکونو ته د خپلوسفرونو کیسې به یې په خوند ورته کولې. د حوسې زوې "آریلیانو" هغه خت د پینځو کالو و او په دې کیسو به یې تلوسه پیدا شوه. د ده مشر ورور "آرکیډیو" نیمې پیړۍ وروسته هم خپلو نمسو ته د هغه وخت کیسې کولې. د ملکیداس مخ د یو زوړ ړي په شان ګونځې لرلې او غاښونه یې هم پورا نه و. د هغه له کیسو داسې معلومیده ې دې څو وارې د ډېرو بدو ناروغیو او وباګانو سره مخ شوې او روغ ترې پاتې شوې و. د اورسلا د ده نه ښه نه راتلل او د میړه سره یې تل په دې ناندرۍ وهلې چې خپله شته منې یې د بنجارې په خوشې شیانو بایللې وه.

د بل پسرلې په راتګ دا د کلي په ټولو کورونو وګرځیده چې خلک د بنجارو پر ضد او هڅوي. خو هغه کال د بنجارو ډله چې په ډمامو غږولو راغله نو د کلي خلک په هیړه د دوي لوې خیمې ته ورغلل او هلته هک پک ودریدل. د م داس د مخ ګونځې هوارې وې او د ده غاښونه هم پورا وو چې اوس یې ټولو ته په خندا ږښکاره کول. د کلي خلکو ته هغه د بلې دنیا سړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکاره شو او ورسره يې هيڅ جګړه ونکړه. وروسته ملکيداس چې د خپل ملګري حوسې سره يوځای شو نو د مصنوعي غاښونو حال يې ورته وويلو. د بنجاري ډلې له تلو وروسته حوسې به ناکراره د کلي په کوڅه کې ګرځيدو او يوه ورځ خپلې مېرمنې اورسلا ته يې وويل، " د دې سيند نه وراخوا دومره نوي شيان دي چې مونږ ترې خبر هم نه يو. مونږ څه د خرو په شان ژوند کوو؟"

د حوسې ارکيډيو بوينډا ميرمنه اورسلا د ده ترله (د تره لور) وه او دوي په کولمبيا کې د ""ريوهاچا"" نومې ښار نه کډه کړې ه چې ښه ژوند او نوې کور ځان له جوړ کړي. د ي سره څو نور خپلوان هم مله و خو حوسې ته د زمکې د پراختيا او د دې د جغرافيې په اړه هيڅ معلومات نه و. له دې هم خبر نه و چې دا ملک څومره لوې و. د "ريوهاچا"سره جوخت يو غر و او دوي چې ترې واوړيدل نو ه مزل يې وکړو. په دې سفر کې يوه شپه دوي د سيند پر غاړه تم شول. په هغه شپه حوسې په خپل خوب کې د "مکونډو" نومې ښار وليدو. دا ښار د هندارو نه جوړ و چې پکې ټوله نړۍ ښکاريده.

د ې ښار په هغو شلو کورونو کې د ده د ټبر خلک اوسيدل او حوسې به تل د زمکې له کرکرونديې او د څاروو د ساتنې په اړه هر چا ته مشوره هم ورکوله او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره لاس يې هم کوو. ده پخپل لاس ډېر شيان جوړول او داسې لومې جالونه او کوړکۍ يې جوړې کړې چې په لږه موده کې خلکو پکې رنګا رنګ مارغان ونيول. د دې مارغانو شور به دومره و چې خلکو به د ليرې نه دې ښار ته تلونکې لاره ومونډله.
حوسې پخپله هم ځوان و او په مکونډو کې اوسېدونکي هم ټول ځوانان و. هغوی هلته د ديرشو کالو د سن نه لوړ نه و. د ښار د بنسټ ايښودو راهيسې دلته څوک نه و مړه شوي نو ځکه هديره پکې نه وه. په دې توګه مکونډو يو خوشاله ښار و. اوس چې حوسې د بنجاري له خوا راوړل شويو ايجاداتو کې ځان بوخت کړو نو بڼه يې واوخته. ده به نه جامې بدلولې، نه يې ږيره خريله او کله کله به ترې ډوډۍ هم هيره شوه. اورسلا به ورته په قهر وه خو پام به يې پرې کوو.
حوسې په دې فکر کې و چې سيند به د دې ښار چاپيره راتاو شوې وي خو د بنجارو په تګ راتګ ثابته شوه چې داسې نه وه. د مکونډو په ختيځ کې هم هغه غرونه و چې بلې غاړې ته يې د دوي پخوانې ټاټوبې "ريوهاچا" پروت و. دی د بنجارو له خلې خبر شو چې د دې ښار جنوب لوري ته پراخ دلدل و چې بل سر يې دوي هم نه و ليدلی. هم دغسې په لويديځ کې د هغې نه هم لوې دلدل و چې يو سر ته يې سيند بهيدو. خو هغه سيند هم دومره لوی و چې پکې به کشتۍ روانې وې. حوسې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې معلوماتو پر اساس فکر وکړو چې متمدنه نړۍ به د
مکونډو په شمال کې وي. خپلو هغو ملګرو ته چې
لومړي سرکې ورسره راغلي وو، د تګ لپاره وویل. په
ټولو یې د ښکار او د ځنګلونو د پاکولو آلات وویشل او
پخپله یې د بنجارو نه پیرلي قطب نما، نور الات او یوه
نقشه په خلته کې کېښودله او دا د ډلې په شکل د مکونډو
شمال لوري ته روان شول.
دوي په ګڼو ځنګلونو کې د سفر نه وروسته کله چې یوې
شګلنې زمکې ته راورسېدل نو یوه هسپانوي بېړۍ یې ولیده
چې ډېره پخوانۍ او ویجاړه پرته وه. د بېړۍ شته والي
ورته خبر ورکړو چې سمندر له دوي ډېر لیرې نه و.
دوي څلور ورځې نور هم پلي وړاندې ولاړل نو
سمندر یې ولیدو. خوسې ډېر مایوسه شو ځکه ده پر
خپل اند په یو ټاپو د مکونډا ښار اباد کړی و. ده د
مکونډو ښار جغرافیاي نقشه پخپل لاس کښلې وه چې
چار چاپېره یې اوبه وې.
دا ډله چې بیرته راغله نو خوسې د بنجارو له خوا پیرل
شوي ټول شیان د لرګي په صندوق کې بند کړل او
میخونه یې ورکې ټک وهل. دی دوه ورځې په دې کار
بوخت و. بیا یې په مکونډو کې نورو میشتو خلکو ته
وویل چې دوي به دلته ځاې پرېږدي ځکه دا د هغه د
خوبونو ښار نه و. د ده خبره هیچا ونه منله نو خوسې
په قهر شو او د خپل کور تمبه یې بیله کړه. اورسلا تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ورته څه نه و خو په دې کار یې ترې وپوښتل
ې دی څه غواړي. حوسې ورته وویل، " که نور
خلک نه غواړي، نو ه دې راځي، مونږ ه دې ځایه کډې
کوو" اورسلا ورته وویل، " مونږ هیچرته نه ځو، دلته
مو یو زوی زیږیدلی دی" حوسې ورته وویل، " ستا
خبره سمه ده خو تر اوسه مونږ هدیره نه لرو چې مړي
مو پکې خښ وي. خلک د خپلو مړو لپاره ځای نه
پرېږدي" اورسلا وویل، " که داسې ده نو زه به خپل
ځان ووژنم چې دلته هدیره جوړه شي"
د حوسې دویم زوی "آریلیانو" لومړی ماشوم و چې په
مکوندو کې وزیږیدو. په هغه پسرلي کې چې دی د پلار
سره د یخی لیدو لپاره د بنجارو تمبو ته ورغلې و نو دې
د پینځو او د ده مشر ورور د څوارلسو کالو و.
آریلیانو د ماشومتوب راهیسې هر څه ته به ځیر و، د ده
بل عادت دا و چې زیات وخت به خاموشه و. یوه ورځ
اورسلا په پخلنځي کې انغري نه د تودې ښوروا لوښي
پر یز ایښې و چې درې کلن آریلیانو ناره کړه " دا لوښي
غورځیږي" اورسلا ولیدل چې هم هغه شیبه لوښي
راولویدو او په زمکه دانه وانه شو. هغې خپل میړه ته
دا خبره یاده کړه خو حوسې ته دا د پام وړ خبره نه وه.
کله چې اورسلا د تګ نه انکار وکړو نو حوسې خپل
شیان بیا د صندوق نه راوویستل او د زامنو په مرسته
یې بیا خپل "لیبراتوار" سم کړو. له هغې وروسته به

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړو ملګرو ملګرمانو ټوله ورځ هم هلته ورسره تيروله. دوي ته به يې د ليک ولوست سره د شميرو او په ديوالونو بدلي نقشو کې ځايونه په نښه کول.
په هغه پسرلي کې د ډمامو د غږ سره ټول د بنجارو په راتګ خبر شول خو دا نوي ډله وه او ملکيداس ورسره نه و. حوسې د خلکو په ګڼه ګونه کې يو سپين ږيری ته ورغلو او د هغه له خلې خبر شو چې ملکيداس مړ شوی و. حوسې په دې خبر دلګير شو خو زامنو يې ټينګار کوو چې په لويه خيمه کې ورته ديو (ديب) ښکاره کړي. دوي د ننداری لپاره پيسې ورکړې او وردننه شول. هلته يو غټ سړی چې ټټر يې په ږيرتو پوښلی و ولاړ و. هلته د شيشې په شان يوه لويه څلورګوټيزه تيږه ايښې وه چې د لمر وړانګې ترې راتمبيدې او هر رنګ يې ښکاريدو. ژ يخی په ليدو د حوسې له خلې يو مزوري غږ راووتلو، " دا د نړۍ تر ټولو لوې الماس دې" ديو په زوره وويل، " دا واوره (يخی) ده. آرکيډيو ې له دې چې ځان ږهه کړي ، ورته لاس وغځوو نو ديو وويل، " د لاس اوږلو به پينځه رياله نور راکړئ" ږي په ژوند چرې يخی نه وه ليدلي او کله چې ورته لاس يوړو نو وې ويل، " بې شکه، دا د دې پيړۍ تر ټولو لويه اختراع ده"
ژ مکونډو ښار د جوړيدو کيسه هم ډېره عجيبه وه. حـ سې او د اورسلا کورنۍ په يو کلي کې د خپل لوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېر سره اوسېدل چې له پېړيو هلته مېشت و. په دې تېرکې به مدام پخپلو کې ودونه کېدل چې په نتيجه کې معيوب ماشومان زيږيدل. اورسلا ويريده چې د حوسې سره د واده له کبله به د دې اولادونه هم وب وي ځکه هغه د دې د کاکا زوې و. د هغې يوه ترور د حوسې په تره واده شوې وه او د دوي زوې چې وزيږېدو نو د ركوزي په شان لکۍ يې لرله. له واده وروسته اورسلا دومره په وېره وه چې حوسې ته به نږدې نه ورتله. د کلي ځوانانو به حوسې پورې خاندل چې له نځې ويرېږدو. يوه ورځ دوي چرګان جنګول او د حوسې چرګ په بل چرګ زوره ورشو. کوم کس سره چې حوسې چرګ جنګوو، ورله پيغور ورکړو چې د ده چرګ هم تربنه مېړنې و او ډېر زر هغه نانډرۍ په جګړه واوختې. حوسې هغه ځوان په چړه ووژلو او کور ته ولاړو.

اورسلا د مېړه غوښتنې ته سرټيټ کړو خو هم هغه راهيسې حوسې به هره شپه خوب ليدو چې وژل شوی سړی د دوي په کوټه کې ګرځي. له دې کبله دوي د کلي د پرېښودو هوډ وکړو. ډېرنور غښتلي کسان هم ورسره مله شول او څوارلس مياشتې وروسته دوي د يو سيند پر غاړه تم شول. حوسې د شپې خوب وليدو چې دی يو ښار کې ګرځي چې د کورونو په ديوالونو يې هنداري لګيدلې وې. ده له خلکو د ې ښار د نوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوښتنه کوله نو "مکوندو" به یې ورته یاد کړو چې پخوا
دا نوم یې چرې نه و اوریدلې او نه یې څه مانا لرله.
ده هم هلته د سیند پر غاړه د مکوندو نومې ښار د ابادولو
فیصله وکړه. خو تر اوسه یې د هندارو تعبیر نه و
موندلې. بنجاري په خیمه کې د یخی د لیدو نه
وروسته یې چرت وهلو چې د اوبو غوندې ویړیا شي نه
ه یخی جوړکړي نو دا ـ به پرې څوکاله شي.
د حوسې کشر زوې آریلیانو به کله کله د پلارسره د ده
په لابراتوار کې د کیمیا تجربې کولې خو مشرې زوې
آرکیډیو به پخپل حل مست و. دی س د ځوانۍ په
درشل کې و او لوړه ونه یې لرله، نور غړي یې هم قوي
و او غږ یې مات شوې و. د مکوندو په کډوالو کې یوه
ښل کلنه جینۍ "پیلارترینا" نومیده چې مورپلار ځان
سره په زوره راوستې وه اوکله نا کله به یې د خلکو پال
کتلو.
د حوسې میرمنه اورسلا اوس د دریم ځل لپاره میندواره
وه او یوه ورځ ترینا ته یې وویل چې د دې پال دې
وګورې. هغه چې د دوې کور ته راغله نو په آرکیډیو
یې سترګې ولګیدې. هم هغې راهیسې د دواړو تر منځ د
ینې اړیکې جوړې شوې او د یو بل سره یې په پټه
لیدل. په خپل کور کې ارکیډیو ته هغه وخت هم د
ماشوم په سترګه کتل کیده. یوه شپه د اورسلا لور
وزیږیده او پخوا له دې چې بل وک د دې کوټې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورغلې وی، هغې ژر ژر د ماشومې غړي وكتل چې
معيوبه خو نه وه. دا ماشومه روغه وه او د هغې زړه
رامه شو. د ښار خلک ورته امبارکۍ ته راغلل او
ماشومې ته امرنتا (امارنتا) نوم ورکړې شو.
يوه ورځ د كلي په ميله كې ترينا آركيډيو ته خبر وركړو
چې د دې په خيټه كې د هغه ماشوم و. هغه د دې خبرې
په اوريدو انديښمن شو. د هر كال په شان د بنجاري ډلې
په راتگ ټول خلک د دوي په ننداررو اخته شول. دا ځلې
ې ډلې سره يوه ځوانه جينۍ هم وه چې آركيډيو پرې
مئين شو او دواړه له مكونډو نه تښتيدل. اورسلا چې
خبره شوه نو زوې پسې هم هغه لاره يې ونيوله چې
بنجاري ورباندې تللي و. هغ ې هڅ وهلو چې بنجاري به
ډېر ليرې نه وي تللي او دا به خپل زوې د هغوي نه
بېرته وگرځوي. خو دا له مكونډو دومره ليرې
راوتلې وه چې بيرته نشوه تلې او پينځه مياشتې وركه
وه. د ځلوينتي ماشومه امرنتا خپل پلار په ورځ كې
شپږ وارې مړوله، دا به ولمبوله، او بيا به يې ورته
سندرې وئيلې. آريليانو به خپلې ماشومې خور لپاره د
لوبو شيان جوړول.
يوه ورځ اورسلا بې له دې چې زوې يې موندلې وی،
بيرته راغله. خو د دې په غاړه نوي جامې وې او دا
خوشاله ښكاريده. حوسې ورته هركلې وويل نو مېړه يې
ه لاسه ونيولو او كړكۍ ته يې بوتلو. حوسې وليدل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کوځه کې د بیگانه خلکو یوه ډله ولاړه وه. دا خلک بنجاري نه وو دوي د مکونډو د خلکو په څیر و. هم د دوي ژبه یې ویله او ورسره په یابوگانو او خرو د خواړو شیان بار و. د دوي په گاډیو کې د کور سامانونه او لوښي لرگي ایښي و چې د راتلو سره یې په خلکو وپلورل.
اورسلا ټولو ته خبر ورکړو چې دلدل نه وراخوا د دوو ځو په مزل نور ښارونه وو. د دې نوي او لنډې لارې د موندلو سره مکونډو ښار ته د خلکو تگ زیات شو او د نورو سیمو وگړو هم پکې د میشت لپاره کورونه جوړ کړل. حوسې ته د ښار د مشر په سترگه کتل کیده او نویو راتلونکو هم ورته درناوې کوو. د نویو ودانیو او د لارو کوڅو د جوړولو پر وخت به یې له ده پوښتنه کوله او د ده مشوره به یې منله.
څو میاشتې وروسته د ترینا زوې ووزیږېدو چې هغې یې پخپله د پاللو نه ډډه وکړه او دا ماشوم یې اورسلا ته پریښودو. ماشوم ته د خپل ورک پلار آرکیډیو نوم ورکړې شو او د اورسلا د لورامرنتا سره یو ځای یې روزنه پیل شوه.
د نورو ښارونو نه د راتلونکو په ډله کې یوه گوجره ښځه هم د خپل ورور سره راغلې وه. ـي د بې خوبۍ له وبا یوې وبا نه راتښتیدلي و. اورسلا هغې گوجرې ته د ماشومانو د ساتنې کار وسپارلو او پخپله د خوږو نه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګا رنګو شیانو په جوړولو بوخته شوه. هغې به خوږو ته د ږل ډول ځناورو او د ښاروو شکل ورکوو او دا رنګین خواږه به یې پلورل چې زیات مشتریان یې ملشومان وو. ګوجرې ښځې به کله کله وړاندوینې کولې او یوه ورځ یې وویل، " یو نوې کس به دې کور ته راځي. آریلیانو ترې پوښتنه وکړه چې دا به څوک وي نو وې ویل چې خبره نه ده خو راتلونکې په لاره را روان و. د دې په بله ورځ د څرمنو یو سوداګر د حوسې کور ته د یولسو کالو یتیمه جینۍ راوستله چې ربیکا نومیده. سوداګر د یو کس له خوا لیک حوسې ته ورکړو چې پکې د دې جینۍ په اړه لیکلي و. دا د اورسلا د لیرې خپلوانو نه وه چې مور پلار یې په وبا کې مړه شوي و. حوسې نه یې هیله څرګنده کړې وه چې د خپلوي په درناوي ورته دا یتیمه ورلیږي او دا به د خپل اولاد په شان ساتي.

د جینۍ سره یو د لرګي صندوق چې پکې د دې خو شیان و، یوه ځنګیدونکې څوکۍ او په یوې بوجۍ کې د دې د مور او پلار هډونه و. حوسې او اورسلا نه پوهیدل چې د دې ماشومې سره څه وکړي خو هغه یې هم تر خپلو وزرو لاندې ونیوله. ربیکا به په ځنګیدونکې چوکۍ کښیناسته او خپله کټه ګوته به یې ژووله. هغې څو ورځې هیڅ وونه خوړل او تولو سره ویره پیدا شوه چې د ولوږې مړه نشي. بیا ګوجرې معلومه کړه چې ربیکا

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دیوالونو خاوره او چونه ښتي او په انګړ کې له زمکې لمده خاوره خوري. اورسلا په دیوالونو مرچکي ولګول او په زمکه یې خوشاي وشیندل خو ربیکا منع نشوه او پټه به شوه. کله به یې ځان په تشناب کې بند کړو او هلته به یې دیوال ښتلو. دا چې هرې خوا ته تله ، هډوکو بوجۍ بډ یې ځان پسې راښکله. په دې غږ ، ټ ، دومره ناارامه شول چې یوه ورځ یې ترې دا بوجۍ په یوګودام کې پټه کړه. اورسلا د هغې ماشومې لپاره یو پخوانۍ درمل تیار کړو. د نارنجو اوبه او رواش یې سره ګډ کړل چې ټوله شپه پرخې (شبنم) ته ایښي وو. سهار یې دا په زوره ربیکا ته ورکړل او . ځو ورځو په ښبلو یې دا ه شوه. اوس به دې سمه ډوډۍ خوړله او د نورو ماشومانو په پرتله د اورسلا سره یې زیاته مینه کوله.

لږ وخت روسته په مکونډو ښار کې هم د بې خوبۍ وبا ګډه شوه. خلکو به کرۍ شپه ویښه تیروله خو په نتیجه کې دوي کارونو له زور ورکړې و او ټول به د خوب پر وخت هم په کارونو بوخت و. په پایله کې دوي دومره ډېر کار وکړو چې د څه کولو ورته نه و پاتې. هغه ټول خلک چې د مکونډو نه نورو ځایونو ته ورتلل، باید د لارو کوڅو نه تیریدو پر وخت یې یو زنګ غږولې وې چې روغ خلک پرې خبر شوی وی. په ښاروو کې د تم ډو پر وخت دوي ته د خوراک ښباک اجازه نه وه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه اوس په دې کې هيڅ شک نه و پاتې چې دا
ناروغي ساري وه او له خلې يې يو بل ته يې کډه کوله.
ځلته د خوارو ټول توکي د بې خوبۍ په وبا ککړ و.
سوجرې ښځې ويلي و چې بې خوبي پخپله بد شې نه و
خو د دې اغيزه به د انسان په دماغو کيده او د هيرولو
مرض به يې پيدا کوو. د حوسې په دې خبره باور نه
راتلو خو څو ورځې ورسته د ده په ليبراتوارکې يو شې
پکار و او نوم يې ترې هير شو. د شيانو نومونه به يې
له ياده ووتل، تر څو چې د لاس په اشاره يې ورښودلې
نه وې. آريليانو پخپل کور کې د هر يو شي د پاسه په
کاغذ د هغې نوم وليکلو. د حوسې دا کار خوښ شو او د
ښار د خلکو ته يې هم په کورونو کې داسې ليکلې ليبل
په شيانو ونښلول.
د بې خوبۍ دا وبا د ښار په خلکو کې ويره پيدا کړه. خو
يوه ورځ د حوسې بنجاره ملګرې مېلکيداس چې ده يې د
مړينې خبر تر لاسه کړې و، مکونډو ته راغلو. حوسې
حيرانه هم و او خوشاله هم. له ده يې پوښتنه وکړه چې
څنګه بيا راژوندې شو. مېلکيداس ورته وويل، " په مړ
حالت کی مې ځان ډير يواځې احساسوو"
مېلکيداس د راتلو سره د بې خوبۍ د علاج لپاره يو دارو
جوړکړل او دا وبا پاې ته ورسيده. ده يو نوی مشين
حوسې ته ورښکاره کړو چې د لرګي په دريو پښو
ښودل شو. د حوسې د کور ټول غړي مخامخ ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ودریدل اوشیبه وروسته د ړي څېرې په نقره پوښلي د
مسو پر یوه تخته راښکاره شوې. دا نوې مشین د
حوسي او د آریلیانو په زړه کې ولوله پیدا کړه چې دوي
هم یو لوې مشین جوړ کړي. آریلیانو س ځوان و خو
هم هغسې د خلکو لیرې د خپل پلار په لیبراتوار کې به
په کار بوخت و. ده د ښځې نه شیان جوړول او ډېرې
خبرې به یې نه کولې. په دې لیبراتوار کې اوس
مکیداس هم ورسره کښیناستو او د یوې صحیفې په
لوستلو به یې ورځ واړوله چې نااشنا ژبه وربانديې لیکلې
وه.
مکونډو ښار ته به کله نا کله یو سپین ږیری هم پیښنه
کوله چې سندرې به یې وئیلې. د خلکو په اند د ده عمر
دوه سوه کاله و او هر وختې به له یو ښارنه بل ته تلو.
د ده په سندرو کې به د نورو ځایونو د خلکو معلومات
وو. د دلدل نه وراخوا د "مانوري" ښار د خلکو او
دغسې د نورو کسانو په اړه شعرونه به یې زمزمه کول.
که چا غوښتل چې نورو ښارونو کې خپلوانو ته یې خپل
حال لیږلې وې نو ده ته به یې پیسې ورکړې نو شعر به
یې ورته جوړ کړو. د بې خوبۍ د وبا پر وخت دا سړې
مکونډو ته نه راتلو او بیا ډېره موده وروسته یې پیښنه
وکړه نو اورسلا د ده سندرو ته غوږ ونیولو چې د خپل
ږې آرکیډیو د حال نه ځان خبر کړي خو د هغه پر
ځای د خپلې مور له مړینې خبره شوه. هغې اوس د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواړه د جوړولو سره سره د پخلنځي په داش (تنور) کې د ډوډیو او د کلچو پخولو په کار هم لاس پورې کړې و. دا هر څه به خلکو سهار وختي ترې وپلورل او په بله ورځ به یې نورې کلچې او کیکونه جوړ کړل. د کلچو غوښتنې د ډېرېدو سره هغې به توله شپه داش تود ساتلې و. اورسلا ځان دومره بوخت کړې و چې د وخت په تیرېدو هیڅ پوهه نشوه. یوه ورځ یې انګڼ کې جرې ښځې ته د خمبیرې جوړولو کار سپارلې و او له ځرکۍ یې ولیدل چې دوه پیغلې هلته ناستې وې او په توکر یې ګلونه ګنډل. دا امرنتا او ربیکا وې چې په رو څو کلونو کې یې ماشومتوب شا ته پرېښې و.
اورسلا د خپلو کلچو او کیکونو په کاروبار کې دومره بوخته شوه چې د وخت په تیریدو هیڅ پوهه نشوه او یوه ورځ یې احساس وکړو چې ماشومان اوس لوې و او که ودونه یې وکړل نو هغه کور به ورته وړوکې‌شي او دوي به ترې کډه وکړي. هم دا وه چې د بویندا کور د پراخولو په کار یې لاس پورې کړ. د دوي سره زمکه ډېره وه نو څو نوې کوټې او دالانونه یې پکې ورزیات ړل. په هغو ورځو کې مکونډو ته ډیر نور خلک راغلل" د مرکزي حکومت استاځی یو قاضي چې مسکوټي نومیدو، د خپلې کورنۍ سره راغلې و. ده اورسلا ته یو لیک ورواستوو چې خپل کور ته باید نیلا رنګ ورکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې خبرې په اوریدو حوسې دومره په قهر شو چې د قاضي مسکوټې کور ته ولاړو او ده ته یې وویل چې مکوندو یو خپلواکه ـ و او هیڅوک خلکو ته د خپلې خوښې پرته په کارونو نشي مجبورولې. د دې خبرې سره یې هغه قاضي په زوره له دې ښاره وشړلو. څو ورځې تیرې شوې نو قاضي مسکوټې د خپلې کډې سره بېرته راغلو او دا وار وسله وال کسان هم د ده د ساتنې لپاره ورسره مله و. حوسې ورسره خبرې وکړې او وې ویل چې که دې مکوندو کې اوسیدل غواړې نو باید د ښار د قانون درناوی وکړې. په دې توګه هغه له قاضي اختیارات واخیستل. د مسکوټې یوه میرمنه او ا ـو لونې وې او د حوسې د زوې اریلیانو د هغه تر ټولو کشره لور "رمیدوس" خوښه شوه چې هغه وخت د نهو کالو وه.

ده خپله خبره چا ته نه کوله خو په دې وخت کې ده د ترینا سره له نږدې مینه کوله او یوه شپه د خپل زړه خبره یې هغې ته وکړه. کورنۍ یې خبره شوه نو ټولو ه وویل چې نورې جینکۍ ښکلې او ځوانې وې او ده کولې شول چې په هغوي کې د یوې سره یې واده کړی وی خو اریلیانو وویل چې دې به د هم هغې ماشومې سره واده کوي. اخر مسکوټې یې په دې راضي کړو چې رمیدوس ورته په نوم کړه چې کله پیغله شي نو ورته به یې واده کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اورسلا د نوي کور لپاره نور سامانونه راوړل او يو پيانو يې هم راوغوښتله چې د دې برخې په بيلا بيلو صندوقونو کې بندې وې. د هغو برخو د يو ځاې کولو لپاره يو اطالوي ځوان "پيټر کريسپي" راوبلل شو. دواړه امرنتا او ربيکا په هغې اطالوي ځوان مئينې شوې.
ربيکا خو دومره اغيز منه شوه چې يو وارې بيا د خپلې کنټې گوتې د ژوولو او د خاورې او خټې د خوړلو عادت ته يې مخه کړه. اخر پيټر مجبور شو چې د ربيکا د مينې ځواب په مينه ورکړي او امرنتا ناهيلې شوه. د دوي دواړو د واده فيصله ووشوه خو امرنتا خبرداري ورکړې و چې دا به هغوي واده ته نه پريږدي او که داسې ووشول نو هم هغه وخت به مړه شي.
د دې ټولو پيښو پر وخت ملکيداس بنجاره مړ شو خو تر هغې په مکونډو کې هديره نه وه او دا د هغه ښار لومړې مړې و. حوسې د خپل ملگري د وصيت پر ځاې کولو لپاره تر دوو ورځو د ده مړي ته پاره (سيماب) سيزله. بيا په يو ځاې کې يې ورته قبر وکيندلو او دې يې پکې خښ کړو. د قبر د پاسه د ده د نوم شناختې ودرول شو او د ده د ماتم نه وروسته د حوسې په کور کې يو څه ارامې راغله.
اريليانو نهه کلنې رميدوس سره هره ورځ ليدل او هغې ته به يې ليک لوست ور ښودل. په دې وخت کې ترينا اعلان وکړو چې د دې په خېټه کې د اريليانو ماشوم و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوهغه بیا هم د رمیدیوس ېرې ګرانه وه او ترینا ته یې زیات پام ونکړو. ربیکا او کریسپې دواړه کویږدن‌شول خو د حوسې چلند د تولو د اندېښنې وړ وګرځیدو. ده له ډېرې مودې د یوې لوې ېمرې د جوړولو هڅه کوله چې د خدای عکس پرې واخلي او تر هغې بریالې شوې نه و. بیا یې د یوې لوې زانګو په جوړولو لاس پورې کړ چې د نړۍ هر شې وربانديې ځنګیدې شو ،و په دې کې هم کامیابه نشو. اخر ه ده به د لیونتوب څپه راغله. ده به د هغه سړي مړې لیدو چې خپل پخوانې ټاتوبې کې یې وژلې و.

یوه ورځ هم دغسې د مړي سره یې خبرې کولې چې په قهر شو او خپل لیبراتوار یې تباه کړو. حوسې غوښتل چې خپل کور ته هم اور ورته کړي خو شلو کسانو نګ کړی و چې هغو ،شو را قابوکولې. اخر دې یې د یوې ونې سره وتړلو او هم هلته به یې ورته خواړه ورکول. اورسلا د ونې سره ورباندې یو څپر جوړ کړو چې د لمر او باران نه پټ وي.

کله چې رمیدوس بلوغت ته ورسیده او د شپې په کټ کې ،تیازې یې هم بندې شوې نو د آرېلیانو سره یې واده کړه. رمیدوس د نورو ټولو جینکو نه هوښیاره او پوهه راوختله. هغې به د ونې سره تړلې د حوسې خدمت د ربېکا او د امرنتا نه زیات کاو. هغې د خپل مېړه او د ترینا ناجایز زوې هم لکه د خپل ماشوم ساتلو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خوسې به ټبر کې ټول د هغې نه خوشاله وو او اریلیانو فکر کاو چې د ده د ژوندي پاتې کیدو جواز د هغه مېرمنه رمیدوس وه. خو یوه ورځ هغه د خېټې په درد اخته شوه او ناڅاپه مړه شوه. وروستو دوې خبر شول چې د هغې به خېټه کې دوه ماشومان د یو بل نه تاوشوي وو.

دې مرګ د حوسې ټول ټبر تر ډېرې مودې ماتم کوو او د ربېکا او د کریسپې واده ځنډېدو. دا واده یو وارې اندې هم ځنډېدلې و ځکه امرنتا دا وړاندیز کړې و چې په مکونډو کې لومړی کلیسا جوړېده او باید هغه واده د کلیسا د پرانستې په ورځ شوې وی. خو د ونډو کلیسا د یو پادري نیکډور تر څارنې لاندې جوړیده چې درې کاله وخت یې ونیولو. ربېکا اوس ډېره ناهیلې شوې وه خو د هغې نېکمرغي یا بد مرغي ورته ووایه چې هم په هغو ورځو کې د حوسې او د اورسلا مشر زوی ارکېډیو ببرته راغلو. دی په دومره زور سره د کور په پونیو را وختلو چې ټولو د زلزلې ګومان وکړو. ړ دنګ او هیڅ ادب یې نه لرلو. هغه د ټولې نړی چاپېره په سمندر کې ۶۵ ځلې ګرځیدلی و او د راتلو سره یې د مکونډو په ښځو کې لکه د یو فاحش سړي چلند پیل کړو او د جنس په بدل کې به یې ترې پیسې اخیستې. د حوسې تول ټبر د ارکېډیو نه کرکه لرې خو ربېکا ورپسې لېونی وه. د ده د راتلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره ربېکا ورسره سملاسته او ارکېډيو د هغې چنغول
کرېسپي ته آعلان وکړو چې د خپلې چنغلې نه دې **لاس**
واخلي. ـړې ورځې وروستو ربيکا او ارکېډيو **واده**
وکړو. **اورسلا** په دې دومره په قهر شوه چې دواړو ته
يې وويل چې بيا به د دې په درشل قدم نه ږدي. سره له
ـې چې د پيترکرېسپي بې عزتي شوې وه، هغه ډېر په
ـزت امرنتا ته د مينې لاس وغځاو.
آريليانو د خپلې ميرمنې د مړينې نه وروستو د ښځو نه
ځان ګوښه کړو خو د خپل خسر قاضي مسکوټې سره به
ـ تګ راتګ کاو او د قطعو لوبه به يې ورسره کوله.
د هغه سره به خبرو کې يوه ورځ خبر شو چې د دوي په
سر دوه ګوندونه حکومت کوي چې يوه يې محافظه
کارګوند و چې **قاضي** يې پلوي کوله او بل لبرال ګوند و.
د محافظه کار ګوند د بډو رشوتونو په ليدو يوه ورځ
اريليانو خپلو ملګرو ته په خبرو کې وويل چې که د **ده**
نه چا پوښتنه وکړه نو په لبرال ګوند کې به ځان شامل
کړي. ـغو ملګرو دی د يو ډاکټر ته ورو پېژندلو چې
پخپلو انقلابي مفکورو اريليانو ته يې د تشدد د سياست
لاره وښودله.
ـم هغه زمانه کې جنګ پيل شو او د محافظه کار ګوند
پوځ مکونډو ـه راننوتو او د ښار چارې يې په خپل لاس
کې واخيستې. ـې د جبر او د زورنې تګ لاره خپله
کړه او مکونډو کې وېره خپره شوه. اريليانو چې د دوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ظلم او جبر ته په قهر و، د ځېلو ۲۱ ملګرو سره د پوځ
پر ضد بغاوت وکړو . جنګ يې ورسره پيل کړو. کله
چې دوي برياليي شول نو يو لبرال پوځ يې جوړ کړو
چې مشر يې اريليانو پخپله‌شو او ډګرمن لقب يې غوره
کړو. په مکونډو کې د امن راوستلو دنده د دې پوځ په
غاړه وه.
خوا د کرېسپي او امرنتا تر منځ اړيکې په ښه کېدو
بوې او د دوي خوشالي په ليدو د ټولو توقع وه چې د يو
بل سره به واده وکړي. اخر يوه ورځ کرېسپي د واده
لپاره امرنتا ته لاس وغځوو خو هغې ډېر په ظالمانه ډول
ورته انکار وکړو. د هغې له زړه دا خبره نه وه وتلې
چې د ربيکا لپاره يې د دې مينه رد کړې وه او پېغور يې
ورله ورکړو.
کرېسپي خپل زيار ويستلو چې امرنتا راضي کړي خو
هغې به ورسره په سمه خله خبره نه کوله. اخرکرېسپي
دومره ناهيلې شو چې خپل ځان يې ووژلو. امرنتا چې
خبره‌شوه نو ځان يې ملامته ګڼلو او خپل لاس يې په
اور کې وسېزلو. د زخم د پاسه هغې يوه توره پټۍ
وتړله چې تر مرګه يې په لاس وه.
اخوا ارکېډو د لبرال ګوند مهم غړې شو. دی د قدرت
په نشه کې دومره مست و چې بې ځايه او احمقانه خبرو
امر به يې وکړو. خپل پلار ارکېډيو بويندو ته يې اجازه
ورکړه چې د ګاونډي زمکه واخلي. اورسلا د ده په

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارونو د شرم احساس کاوو خو هیڅ به یې نشو وښیلې.
ده ښار یوې ځوانې جینۍ صوفیه سره جنسي اړیکې
جوړې کړې او یوه لور یې وزیږېده. د ده مخه هغه
وخت بنده شوه کله چې لبرال ډلې په جنګ کې ماتې
وخوړه او د محافظه کار پوځ یو وارې بیا مکونډو
ونیولو.
ارکیډیو ونیول شو او نویو چار واکو ورته د مرګ سزا
اعلان کړه. په کومه ورځ چې هغه چار ماري کیدو نو
د ده نه یې پوښتنه وکړه چې د مرګ نه وړاندې د ده
وروستې ارمان څه و. ده وویل چې د ماشومې لور نوم
دې اورسلا شي او که د صوفیه بل ماشوم وزیږېدو او
هغه هلک و نو ورته د حوسې ارکیډیو نوم ورکړې شي.
لبرال ګوند د ماتېدو سره جنګ پای ته ورسیدو او
دواړو غاړو پخپلو کې روغه وکړه.
ډګرمن اریلیانو بویندا د ده د پوځ نږدې ملګری
ګرمن جیرینالډومارکیز دواړه ونیول شول او مکونډو ته
یې لاس تړلي راوستل. اورسلا د ده لیدو لپاره بندي
خانې ته ولاړه او وې لیدل چې هغه د وړاندې نه هم
یواځې ښکاریدو، د ده پر متو او لېچو پرهرونه جوړ
وو. ده ته هم د مرګ سزا ورکړې شوې وه.
ډګرمن آریلیانو بویندیا د چارمارۍ (د ټوپک په ډزو د
وژنې) لپاره ولاړ و. د هغه رایاد شول چې یو
ماسپښین پلار له ځانه سره بیولې و چې د بنجارو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خېمه کې يخې ورته ووښاي. ده به تصور کې هغه يخې
چې رنګينې وړانګې ترې ځليدې. هغه کسان چې
په ده يې د ټوپک د ډز کولو لپاره په ليکه کې ولاړ و،
دی يې پ‍ۀ نښه کړی و چې نابېره د ده مشر ورور
حوسې ارکېډيو د خپل لوی ټوپک سره راښکاره شو.
هغو ويشتونکو وسله کېښوده او د ډګرمن اريليانو له
وژلو يې ډډه وکړه. بيا اريليانو بويندا هم هغه کسان د
ځانه سره ملګري کړل او د يو بل جنګ لپاره ووتل. دا د
اريليانو ۳۲ جګړه وه چې تر هغې يې کړي وو.
په سر کې دوي د ماتې سره مخ شول ځکه د لبرال ګوند
شرانو د ډګرمن اريليانو بويندا پاڅون رد کړو او په
کلکه يې د ده غندنه وکړه. خو هغه په دې ناهيلې نشو
او کله چې "ريوهاچه" نومې سيمه د دوي لاس ته ورغله
نو د ده جنګيالي مکونډو ته بريالي راننوتل.
د حوسې بويندا او د اورسلا د ټبر ټولو خلکو د دوي هر
کلې وکړو. خو دې کورنۍ کې يو وارې بيا د غمونو
ټکه راولويده. حوسې ارکيډيو چې د ګاونډي زمکه يې
به زوره نيولې وه، په مرموزو حالاتو کې ووژل شو.
څوک نه پوهيدل چې هغه ځان پخپله وژلې و او که نا
بل چا وربانديې ډز کړی و. د ده مېرمنې ربيکا خپل
ځان پ‍ۀ کور کې بند کړو او بيا هيڅوک ترې خبر نشول
چې څه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ده وروړ ډګرمن اريليانو بويندا هم د مرګ سره مخ
و چې يو چا د ده په کافي کې د يو دارو وڅښول. دا
دارو د علاج لپاره کاريدل خو که د اندازې نه زيات چا
کارولې نو يو اس يې په څو ثانيو کې وژلې شو. هغه
طالع من و چې دا يې لږ څښلې وه او ناروغه شو خو
ژوندې پاتې شو. کله چې دی په ناروغه حالت کې
ت و نو ځان سره يې چرت وهلو چې ده د يو هدف
ه جنګ نه کوو بلکه اوس يواځې د خپل غرور د
ساتنې لپاره په جنګ اخته و. ده ته جنګ يوه بې مانا
خبره ښکاره شوه او د هغو باغيانو سره يې د خبرو
لپاره ملا وتړله چې د هيواد په نورو ځايونو کې پراته
وو. غوښتل چې جنګ نه د پای ټکي کيږدي نو په
ونډو کې يې خپل ملګرې ډګر من جيريناليډو مشر
وټاکلو او پخپله ترې ولاړو.
جيريناليډو د امرنتا لپاره د خوښې احساس لرلو خو هغې
ته د زړه خبره يې نشوه کولې. امرنتا هم دی خوښيدو
او په زړه کې ارمان و چې دوي واده وکړي. خو کله
چې هغه ورته د واده وړانديز وکړو نو امرنتا هم هغسې
انکار وکړو لکه چې کريسپي ته يې کړې و. جيريناليډو
ورباندې ټينګار وکړو چې دا ورسره خوشاله وي نو په
واده کې څه ممانعت و؟ خو امرنتا د واده خبره نه منې.
ډګرمن اريليانو بويندا خپلې مور اورسلا ته يوه
وړاندوئينه د پيغام په توګه راواستوله چې پلار به يې ډير

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژر مړ شي. اورسلا خپل مېږه د ونې نه راخلاص کړو او دنوه د خوب کوټې ته يې يوړو. هلته به ده توله ورځ د هغه سړي د روح سره خبرې کوي چې په ځوانۍ کې يې وژلې و. څو ورځې وروستو حوسې مړ شو او په هغه ورځ مکونډو ښار د باران د څاڅکو سره ژېړ ګلونه هم وريدل.

هغه وخت د ډګرمن اريليانو بويندا زوی اريليانو حوسې چې د پيلار ټرينا له خېټې زيږېدلې و، د ځوانۍ سن ته ورسيدو. دا هلک امرنتا، چې د ده اما کېږي، رالوې کړي و او د هغې سره ډېر د نږدې والي احساس لري.
رنتا د هغه په احساساتو پوهه شي او ځان ترې لرې ساتي چې هلک بې لارې نشي. خو هغه ځوان دومره ناهيلې شو چې د کور پرېښودو فېصله يې وکړه. هغه وخت د ده پلار مکونډو ته راغلې و چې د لبرال او د محافظه کار ګوند تر منځ د روغې په تړون خوشاله نه و. نه غوښتل چې په نورو ملکونو کې د جنګ لپاره ولاړ شي او کله چې روانېدو نو زوې هم ورسره مل شو.
د اريليانو د وتلو سره په مکونډو کې د خلکو حالت ښه شو او د څوکالۍ يوه نوې دوره پېل شوه. دا د محافظه کاره ،لي د هغه ښار وال له برکته و چې "راکوېل مونکاده" وميدو خو د ډګر من اريليانو بويندا نږدې ملګرو نه و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حوسې او اورسلا بویندا په کور به په هرو څو ورځو
ې یو ځوان **راتلو** او ځان به یې د اریلیانو د زوې په
توګه وروپېژندلو. دوي به د مسیحیت د بپتسمې (په دین
کې د وردننه کیدو رسم) لپاره راتلل او ان تر دې چې
اوولس ځلمي راغلل. دا ټول د ډګرمن اریلیانو هغه
اولادونه وو چې د ببلا ببلو سیمو د جنګونو پر وخت د
ده د جنسي اړیکو په نتیجه کې زیږېدلي وو. ټول
ځوانان اریلیانو نومیدل او اورسلا په یو وړوکي
کتابګوټي کې د هغوي د ځای ځایږي او د مور نوم لیکلو
چې کله یې زوې راشي نو پیدا یې کړي. د ډګرمن
اریلیانو سره چې کوم زوې اریلیانو حوسې تللې و، په
"نکاراګوا" کې د پوځ نه وتښتیدو او بېرته مکونډا ته
راغلو. ده د خپل ځان سره هوډ کړې و چې د امرنتا
سره به واده کوي. هغه چې کور ته را ورسیدو نو
امرنتا پوهه شوه او خبردارې یې ورکړو چې د خپلې اما
سره څوک واده نشي کولې او دا ګناه وه.
دا ځوان د خپل تره ارکیډیو په شان ژوند پیل کړو چې
هیڅ کار به یې نه کوو او د ښار جینکو سره به یې
جنسي اړیکې ساتلې. بیا یوه شپه د یو پاځون په وخت
دی د یو محافظه کارعسکر له خوا ووژل شو.
ډګر من اریلیانو بویندا بېرته راغلو او مکونډو یو وار بیا
د ده لاس ته ورغلو. ده د خپل مشر ورور ارکیډیو
زمکې چې نورو خلکو پرې خېټه اچولې وه، بېرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخیستې. اورسلا ورته مینت زاری وکړې چې د خلکو سره د نرمښت نه کار واخلي او په تېره بیا د خپل ګړي ښار وال راکویل ته ـې ښه سړی و او د خلکو لپاره یې ډېر کارونه کړي وو. خو اریلیانو ورته وویل چې په اوږدو جنګونو کې د ده زړه سخت شوی و. هغه ـار وال ته د مرګ سزا ورکړه چې پایلې یې د مکونډو ښار او اریلیانو لپاره داسې وې چې هغه یې توقع نه لرله.

ږاړه ملګري ډګرمن جېرینالډو او اریلیانو په جنګ خپل باور او هیله د لاسه ورکړې و او داسې فکر یې کاو چې د دې هیڅ ګټه نه وه. دوي ته جوته شوه چې لبرال ګوند هم هغسې خاین او بې عقیدې و څومره چې محافظه کار ګوند و. خو په اریلیانو یې ډېر اغېز کړې و او هغه له نړی ګوښه شو. ورځ تر بله هغه په عجیبه کارونو سر شو. ده به هیڅ ډول احساس نه څرګندو او د پلار په شان د هیرېدو مرض ورته پیدا شو. د خپل پوځ په خیانت دی ډېر خواشیني او ځان له به یواځې په سوچونو کې غرق ناست و. هغه د خلکو نه دومره وېزاره شو ـې ځان ته به یې څوک د لسو فټو نه کم فاصلې کې ـدې نه پرېښودو. ـه اوس په دې پښېمانه و چې ښار وال ته یې د مرګ سزا ولې ورکړې وه. هغه هوډ ړو چې نوربه خلک جنګ ته نه پرېږدي او تر دوو کالو لګیا و چې د خپلو جنګیالو او د محافظه کارو تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

منځ روغه ووکړي. تر دې وخت هغه د هيچا سره د
خوښي يا د مينې احساس نه لرلو او پخپل تېر کې يې هم
لکه د بېګانه کس په شان اوسېدو. اخر هغه د خپل ژوند
نه دومره ستړې شو چې يوه ورځ په طماچه يې د ځان د
وژلو هڅه وکړه خو مړ نشو او خپل پاتې ژوند د وړو
فلزي مهيانو به جوړولو تېر کړو.
د دوېم حوسې ارکيډيو درې اولادونه د صوفيه له خېټې
زيږېدلې وو چې رميديوس سيګونيدو مشر او غبرګولي
اريليانو سيګويندو او حوسې ارکيډيو سيګويندو نوميدل.
په هغو ورځو کې يوې امريکاي کمپنۍ د کېلې په باغونو
کې په لوې شمېر خلک کار ته رابلل او د کولمبيا ډېر
ځوانان هلته په کارونو بوخت شول. دوي ته به يې
معاش ورکوو خو د کار شرايط يې ناځرګند و. دا
مزدوران به په بد حال اوسيدل او د درملنې چاره يې نه
کيده. سيګندو هم هلته په کار بوخت و او ليدل يې چې د
ې له خوا د دوي زبېښاک روان و. دوي به خپلو
کې سره خبرې کولې او اخر دومره وېزاره شول چې
کار يې بند کړو او کمپنۍ نه يې د ښو شرايطو غوښتنه
وکړه.
کمپنۍ يوه ورځ ټولو کار کوونکو ته په يو ځلور
لارې کې د راټوليدو امر وکړو. کله چې خلک يو ځاې
شول نو د مشين دارو ډزې يې پرې پېل کړې او درې
زره مزدوران ووژل شول. سيګنډو د هغې کمپنۍ سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فورمېن په توګه کار کوو او هغو خو کسانو کې شامل
و چې له دې ډزو ژوندی پاتې شو. دی د اعتصاب
ونکو د يوې ډلې مشر و او په يو اور ګاډي کې
کيناستو چې له هغه ځايه وتښتي. ه هغه ګاډي کې په
ووونو مړي بار و چې سمندر کې غورځولو لپاره يې
وړل.
مکونډو ښار ته راغلو چې هلته هيڅوک د هغو وژنو
نه خبر نه وو. هيچا د ده به خبره باور نه کوو او د
حکومت خبره يې منله چې د مزدورانو اعتصاب په امن
پای ته ورسيدو. حکومت دا هم ويل چې ټول کارګران
خپلو خپلو کورونو ته تللي و. هغې کمپنۍ مشران
بېرته امريکا ته ولاړل او د کېلو په باغونو کار بند شو.
سيګونډو بل ورور د يوې جينۍ پاترا سره مينه کوي
خو واده يې د يوې بلې ښځې فرنانډه سره وکړو چې
ډېره مذهبي وه. هغه پر زمکو څاروي ډېر شول او
دی هم ورسره ښه شته من شو. د فرناند يوه لور مي
مي او زوی حوسې ارکېډيو (درېم) نوميدل.
د مي مي يو ميخانيک ماريشيو بابيلونيا سره مينه پېدا
شوه او کله چې پلار يې خبر شو نو يوه شپه په هغه يې
ل ګومان وکړو او ډزې يې پرې وکړې. بيا يې خپله
لور مي مي په بېړۍ کې د راهبانو يو کليسا ته
ورواستوله. کال وروستو د مسيحي دين يوه راهبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکونډو ته راغله چې یو ماشوم هم ورسره و. دا د مي
مي ناجایز اولاد و چې اریلیاینو(دویم) نومیدو.
نغه ماشوم د بویندا کورنۍ کې رالوې شو خو د هیچا
خوښ نه و. بیا هم دی د فرنانډه د کشرې لور امرنتا
اورسلاسره بو ځاې ژوند کوو او په دواړو کې مینه
پېدا شوه. دوي خبر نه و چې دواړه د بویندا ټبر نه دي.
ا په مکونډو ښار کې پینځه کاله باران ورېدو او د دې
زیاتې برخې یا اوبو یوړې او یا وراسته شول.
د حوسې کونډه اورسلا مړه شوه او ورپسې د بوینده د
ـ پخواني خلک پرله پسې له نړۍ سترګې پټې کړې.
امرنتا اورسلا بلجیم ته ولاړه او دویم اریلیانو په کور کې
یواځې پاتې شو. دریم حوسې ارکیدیو خپل ښار ته بېرته
راغلو او د اواره ځوانانو سره به یې ټوله ورځ لغړ ژوند
تیراو. هم هغوي کې یو کس د ده د پیسو لپاره حوسې
ووژلو.
امرنتا اورسلا د یو پیلوټ سره واده وکړو او بېرته
مکونډو ته راغله. خو یوه ورځ د ده مېړه خبر شو چې
امرنتا د اریلیانو سره اړیکې لري نو دا یې پرېښوده او
بېرته ولاړو. ځومره چې د امرنتا او د اریلیانو مینه
پخپلو کې زیاتېده، هم هغه هومره د ښار حالت په
خرابېدو و. کله چې امرنتا حامله شوه نو بیا هم خبره نه
وه چې د خپل وراره سره یې جنسي اړیکې لرلې. د
ماشوم د زیږېدو پر وخت امرنتا مړه شوه خو ماشوم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو سر کوزي په شان ـکی لرله. هغه وخت د مشرۍ اورسلا هغه اندېښنه ریښتیا شوه چې په تېر کې یې د ـکی ماشوم و نه زیږېږي. هم له دې ویرې هغې خپل ټاټوبې پریښې او د مکونډو ښار اباد کړی و.

اریلیانو په دې دومره خواشینې شو چې خپل غم یې په ـراب کې د هېرولو هڅه وکړه. کله چې دی د نشې حالت نه راووتلو نو ورته ماشوم رایاد شو خو تر هغې .ا نوې زیږېدلې ماشوم په زرګونو تورو مېږو(مېږیانو) خوړلې و.

اریلیانو نور هیڅ نشو کولې او د نیکه په کتابونو کې یې هغه زړې صحیفې وموندلې چې ملکیداس ورته ورکړې وې او ورباندې سانسکرت ژبه لیکلې وه. هغه دا لیکنه وژباړله چې په اصل کې د بویندا تېر تاریخ و. په دې کې د حوسې د ونې سره و تړل کیدو نه واخلې تر اوسنې ماشوم په اړه هم لیکلي وو چې مېږو خوړلې و. کله چې ده هر څه ولوستل نو یوه زوره وره سیلۍ راغله او ښار په دې طوفان کې ویجاړ شو، څه چې پاتې وو ، هغه هم ورک شول. هر څه د تاریخ او د انساني دماغو نه پاک ـول، داسې لکه چې هیڅ وجود یې نه لرلو.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library